

(๒๗)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๑/๒๕๖๔

วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	นางสาวพรวินทร์ สีษฐ์จรัส	ผู้ร้อง
	ศาลแขวงพระนครเหนือ	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวพรวินทร์ สีษฐ์จรัส (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจดหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวพรวินทร์ สีษฐ์จรัส (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าบริษัท บี.ซี.พี. เฮ้าส์ชิ่ง จำกัด เป็นโจทก์ยื่นฟ้องตนเป็นจำเลยต่อศาลแขวงพระนครเหนือ (ผู้ถูกร้อง) ฐานความผิดตัวแทน ว่าผู้ร้องซึ่งเป็นพนักงานของโจทก์มีหน้าที่เป็นนายหน้าขายอสังหาริมทรัพย์ และเป็นตัวแทนในการจัดหาผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ และรับเงินค่านายหน้าจากลูกค้าเพื่อส่งมอบให้แก่โจทก์ โดยโจทก์จะแบ่งค่านายหน้าให้ตามข้อตกลง เมื่อผู้ร้องได้รับค่านายหน้าจากลูกค้าแล้วแต่ไม่ส่งมอบให้แก่โจทก์ โจทก์ขอให้บังคับชำระเงินแก่โจทก์ ซึ่งผู้ร้องมีค่าพิกาษาในคดีหมายเลขดำที่ พ.๓๓๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ.๑๙๘๗/๒๕๖๑ ว่าผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยในคดีเป็นพนักงานของโจทก์ซึ่งเป็นนายหน้าขายอสังหาริมทรัพย์และเป็นตัวแทนโจทก์ในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ทำสัญญาและจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ การที่ผู้ร้องรับเงินค่านายหน้าไว้แทนโจทก์ พิพากษาให้ผู้ร้อง

ชำระบนทึกออกเบี้ยให้แก่โจทก์ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกา
ไม่อนุญาตให้ฎีกา ต่อมาผู้ถูกร้องบังคับคดียื่นทรัพย์ผู้ร้องขายทอดตลาด ผู้ร้องกล่าวว่าอ้างว่าการที่
ผู้ถูกร้องมีคำพิพากษาว่าการแต่งตั้งด้วยแทนในการจัดซื้ออสังหาริมทรัพย์ไม่ใช่กิจการที่กฎหมายกำหนดให้
ต้องทำเป็นหนังสือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๙๘ ขัดหรือแย้งต่อประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ และมาตรา ๑๓๑
และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำการความผิดเกียวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐
และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ และการที่ศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกา
เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว

ដ៏រួចខ្លាងគោលក្រកម្មនៃពីរាជណាណិជ្ជាទាមរត្តក្រកម្មនៃពីរាជណាណិជ្ជា មាត្រា ២៣៣ ចំណាំ

๑. คำพิพากษาศาลแขวงพระนครเหนือในคดีหมายเลขดำที่ พ.๓๓๔/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ.๙๘๘๗/๒๕๖๑ ฝ่ายนักกฎหมาย มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๗๐ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๔๓๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๐

๒. คำสั่งของศาลฎีกាដ้วยม่อนุญาตให้ฎีกា ฝ่ายนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗

๓. เพิกถอนการยึดและขายทอตตลาดทรัพย์ของผู้ร้อง

๔. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๙๘ ฝ่ายนั้นรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕
มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๖๐
มาตรา ๑๖๑ และมาตรา ๑๗๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ และขอให้ปรับปรุงบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณา ก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลมั่นใจว่า “ไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำการของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐและต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๑) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...” และมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่า การละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาในกรณีที่คำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

- ๔ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าคำพิพากษาศาลแขวงพระนครเหนือในคดีหมายเลขดำที่ พ.๓๓๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ.๑๙๘๗/๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และขอให้vinจฉัยว่าคำสั่งของศาลฎีกาที่ไม่อนุญาตให้ผู้ร้องฎีกา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าในคดีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างศาลแขวงพระนครเหนือ (ผู้ถูกร้อง) มีคำพิพากษาแล้ว ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกามีคำสั่งไม่รับฎีกา กรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

กรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๙๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ เห็นว่า การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญบัญญัติให้สิทธิในเรื่องนี้ไว้เป็นการเฉพาะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๓๑ (๑) แล้ว กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๕ -

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๙๘ ขัดหรือแย้งต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๔๒๐ มาตรา ๔๒๑ และมาตรา ๔๓๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ นั้น เห็นว่า การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าผู้ร้องยังมิได้ยื่นคำร้องในส่วนนี้ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ประกอบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเฉพาะการละเมิดนั้นเป็นผลมาจากการที่บัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเท่านั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องว่าบบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อกฎหมายในระดับเดียวกัน กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นยื่นเป็นอันตกไป

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๖๔)

(นายนonthanit ชิตตารันณ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิชชารม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพท์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิธิ หวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนกදล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ